

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

- nir plura dicta, & exempla huic cōclusioni inseruien-
tia. Dicit enim primo, reiecta opinione Iac. Rauen. q
25 † testamentū factū cum solēnitare statuti minuentis
solemnitates iuris communis, ut q testamentum fie-
ri possit coram quatuor testibus, extenditur ad om-
nia bona ubicunque posita, etiam si sint extra territo-
rium statuentiū, & ideo si hares institutus in illo adi-
uerit hereditatem, talis aditio per quandam conse-
quentiam extenditur ad bona posita etiam extra terri-
torium, quia attendi debet locus, in quo facta fuit
aditio hereditatis, quæ est principalis ad acquirendū
dominium rerum. l. cū heredes. in princ. ff. de acqui-
possess. cum si. & arg. l. 3. §. 1. ff. de legit. tute. Inducit et
Bart. id, quod dicitur de actis factis corā uno iudice,
q illa fidem in alio iudicio, & corā alio iudice faciūt,
necnon inducit l. omnium. in fi. & l. fin. C. de testa. &
ita tenuerunt Cyn. in addit. Guliel. de Cuneo, Iacob.
26 Butrig. & alij cōmuniter. Nec obstat id, † quod uoluit
Bart. ibi in 14. col. in versi. queritur, an talis psona & c.
qui dixit, q ubicunque per statutum, uel consuetudi-
nē, aut per priuilegium habilitatur persona incapax
ad ius de futuro, non extenditur effectus ad bona po-
sita extra territorium, exemplificando, ut ibi per eū,
in filio legitimo. per tex. in c. per uenerabilem. qui
filij sint legiti. quia illud procedit, quando ius com-
mune persona incapax, & inhabilis habilitaretur a sta-
tuto, seu cōsuetudine, aut a priuilegio, sed nos loqui-
mur de persona habilitata a iure cōmuni, & quæ est
capax secundum regulas iuris, uidelicet in domino,
ad quem de iure communi feudum nouum reuertit-
ur mortuo uasallo sine liberis, exclusis agnatis, qui
de iure essent hāredes uasalli quoad alia bona per p-
dicta. Et ideo Bart. in d. l. 1. in 16. col. in versi. sed pos-
set dubitari & c. inquit, q primogenitus, qui ex cōsue-
tudine Angliæ succedere debet in omnibus bonis,
exclusis alijs filijs, potest succedere in omnibus bonis
ubicunque positis, & in quibuscunq; ciuitatibus,
& territorijs, quia inspicere debet locus principalis, in
quo adita fuit hereditas, & i quo fuit celebratus quasi
cōtractus, qui reputatur principalis actus, ex quo bo-
na debent acquiri, ut supra, & hoc dicit uerum esse,
quando uerba statuti, uel consuetudinis disponent
circa rem, seu circa bona, ut quia dicerent, bona de-
scendentium spectent, seu ueniant ad primogenitū,
secus si loquerentur principaliter in personam, dicē-
do primogenitus succedat in omnibus bonis, sed in
casu nostro iura loquuntur in rem, quia dicit, q feudum
nouum, mortuo uasallo sine filiis, reuertatur,
seu reuerti debeat ad dominū, ut probatur in c. 1. in
fi. de success. feu. & est text. in terminis in c. 1. in §. his
uerō. de successione fratrum, uel de gradibus succe-
den. ibi si de nouo beneficio fuerit inuētitus, nō per-
tinet ad eiusdem Titij patrum magnū, nec ad prole
ex eo descendente, immō reuertitur ad dominū,
ergo hæc successio domini, & feudi reuersio debet
extendi ad omnia bona feudalia, ubicunque fuerint
posita. ¶ Tercio † prædicta corroborantur ex tex. in c.
27 ex transmissa. & in c. uerum. de foro competenti. ubi
dominus feudi cognoscit de causa feudali, quamuis
bona feudalia sint posita sub territorio, & iurisdic-
tione alterius, puta Imperatoris, qm ex quo cognitio
causæ feudi principaliter spectat ad dominum feudi,
siue sit ecclesia, siue secularis, debet ad eum etiā spe-
ctare cognitio cuiuslibet rei feudalis, & si illa essent
posita in territorio, & iurisdic-tione alterius, ut in d. c.
uerum. cum glo. ¶ Quarto induco tex. in d. c. foelicis.
de pœnis in 6. ubi si propter crimen, de quo ibi, bona
publicentur populo, seu fisco, in cuius territorio sunt
posita, ut dictū fuit, tamen bona omnia feudalia sim-
pliciter ad dominū feudi reuerti debent, nō confide-

rando, an sint sub iurisdic-tione domini, necne
ubicunque fuerint posita, reuertuntur ad domi-
28 feudi, † & in casu nostro ille censeri debet
feudi, in cuius iurisdic-tione, & territorio posita
put feudi, & principale castrum, non confide-
in quo loco sint bona feudalia, quæ ueniunt
quandā consequentiam, & accedunt ipsi casu
piti. ¶ q principaliter considerentur, ut collige-
forma, & uerbis concessionis, & inuestitura,
argumēto tex. not. in l. cum in diuersis. ff. de
& sumpt. funerum. ¶ Quinto adduco in simili
uoluit Innoc. Abb. do. Ant. & alij in c. ex licen-
de iure patro. per iura, & rationes eorū, qui dicit
29 † quamuis ius patronatus per se, seu expressē
possit, ut in c. quia clerici. & c. de iure. extra de
tro. tamen si fuerit uenditum castrū, seu uilla-
latiū, in quibus sit ecclesia patronata, ius patro-
tanquam dependens, & accessorium castri
accessorie uenditum: ita dicamus in casu nostro
bona immobilia, quæ sub feudo continentur,
accessorie, & in consequentiam, & transcant
siam Romanam, ad quam trāsit castrum Turra-
quia tanquam accessoria transeunt cum uim
castri ad eum, ad quem de iure castrum tran-
bet, ad quod in terminis facit, id, quod uoluit
in singu. 637. incip. tu sai, quod regnum & c. ita
potest colligi responsio omnibus, quæ in contrā
adduci possent. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Ad feudū antiquum collaterales olim usque ad quartū
usque ad septimū gradum, descendentes uerō masculi-
tum etiam in centesimo, & ulteriores gradus admitti-
unt.
- 2 Concessio magna partis Regni alicuius in dubio censetur
libra, & non libera.
- 3 Hæc uerba inuestire, & diuēstire ad dominos feudum
tes, & non ad alios propriè pertinent.
- 4 Et sunt signa, quibus feudum ab alijs contractibus, & om-
nibus dignoscitur.
- 5 Feudū eē arguitur ex receptione sub protectione domini
Vasalli protegere ad dominum feudi tanquam superiorem.
- 6 Verba enunciativē prolata in factis antiquissimis uide-
antur probant. & infra num. 33.
In antiquissimis excedentibus tempus centum annorum
tur pro plena fide faciendā illa, quæ regulariter solent
qualem fidem facere solent.
- 7 Verba enunciativa instrumenti saltem semiplenam probant
& præsumptionem faciunt, & in antiquissimis plenam.
- 8 Marchia nomen sonat in feudum.
- 9 Feudum concessum pro hereditibus, & successoribus masculis
feminis non transit ad feminas, nisi masculis descendentes.
- 10 Feudum ex eo, quod masculis non extantibus p̄ssit ad
transire, non dicitur femininum.
- 11 Feudum regulariter, & sui natura etiam concessum
pro hereditibus, & successoribus ad feminas non transit.
- 12 Feudum femininum quod dicatur.
- 13 Feudū nobile, & franchum potest femininum dici, & alij
descendentes masculis nō extantibus, transire. & quæ-
dam.
- 14 Idem est in feudo censuali, nec habente propriam feudum
vasallo uendi, alienari, & de eo in ultima uoluntate
15 Feudum franchum est liberū a seruitijs personalibus, p̄ssit
vasallo uendi, alienari, & de eo in ultima uoluntate
16 Feudum concessum cum potestate uendendi, alienandi, p̄ssit
di, & quicquid eorum animus decreuerit, faciendū a p̄ssit
etiam extraneas, & non descendentes, & de alia l. i. in
milia, & multo magis ad feminas descendentes, masculis
extantibus, transire potest. & nu. 30.
- 17 Feudū cum præiudicio descendentiū alienabile, est etiam
præiudicio præscriptibile, maxime spatio longius
Præscriptio in feudis eatenus, & ad illas personas
quatenus, & ad quas alienatio extenditur.

Præscriptio tanti temporis, cuius initii memoria contraria non existit, habet vim tituli, & concessionis etiam in ijs, in quibus ius communis præscribitur.

Concessio loci quando pleno iure, & quoad directum dominium facta sit.

Donum appellacione simpliciter, & in dubio venit directum.

Verbo concedere, donare, & largiri pleno iure, & quoad directum dominium concessionem factam immut, & concessionem esse donationem paratam, & meram, haud feudalem concessionem inferunt, nome. 24.

Feudum francicandum esse, & feudi naturam non habere dicitur, ubi quippe dominium directum, omneque ius, quod erat penes concedentem, fuit translatum, seu quoties potestas vendendi, & alienandi data fuit.

Feud. francici natura est, ut ad feminas masculis non extantibus etiam ab ipso pacto transire valeat.

Verba enumerativa maxime demonstrationis gratia prolata, non prebent, nec disponunt.

Concessio locorum in comitatu aliquo postorum, & adiacentium, non continet ipsum comitatum.

Continens non continetur sub contento.

Feudum imperiale, & dignitatis non potest dici pro heredibus, & successoribus concessum, nisi expressum fuerit.

Marchiam esse constitutum alicuius loci non infert necessario concessionem fuisse feudalem.

Feudum francicum, & concessum cum potestate vendendi, & alienandi, ac etiam quoad directum dominium potest in extraneos alius familie transferri non solum ex actu inter vivos, sed et ex ultima voluntate.

Inducta ad unum effectum contrarium non operantur.

Conductus rem propriam in feudum an sibi præiudicat.

Verba transactiva probant inter eosdem ad finem principalis actus, & non inter alios, seu ad finem alterius actus.

Sciatur factus, aut contrarius cum aliquo ad sui præiudicium in re à possessore sibi præiudicat.

Confirmatio certa scientia facta valet, & præiudicat, aut prodest, quibus præiudicare, aut prodesse potest.

Vasallus si accedente consensu domini faciat actum unum, & plures contrarios suis concessionibus, iurique suo, sibi præiudicat totumque, & primitivum suum amittit.

Vasallus feudum vendere, aut donare non potest.

Feudum concessum pro ius heredibus, & successoribus masculis, vel feminis, ad feminas infansum, masculis non extantibus, etiam si per iure concessionis, sed ex pacto expresso, maxime si sit feudum dignitatis, & nu. 5.

Eligendum in verum naturam existentibus, per actum prædecessoris perempto præiudicare non potest, non interveniente postea eorum consensu, aut ratificatione.

Præscriptio feudi, sicut alienatio solum nocet illi, contra quem fuit præscriptum, non autem alijs in inuestitura vocatis, tunc in re natura non existentibus.

Feudi donator alter concedendo, seu aliter disponendo non potest personas in inuestitura comprehensas, nisi illis consequentibus, præiudicare.

Falsus principis non nocet habentibus ius in feudo maxime nōdū natis.

Femina semel, & bis per masculos exclusa à feudo etiam dato pro masculis, & feminis, an semper, & in perpetuum debeat dici exclusa, quod etiam masculis deficientibus, non possit, nec debeat ad tale feudum admitti.

Femina à statuto propter masculos exclusa quando semper dicitur exclusa simpliciter, & quando solum, donec masculi extant, ut quod illis deficientibus femina admittatur.

Eligendocius bonis paternis propter fratres masculos, illis mortuis ad feudum admittitur.

Feudum an sit concessum pro masculis, & feminis copulativè, an vero pro masculis, vel feminis à ternativè, differt quoad illud, quod femina semel propter masculos exclusa dicitur semper exclusa, vel solum donec masculi extant.

Alternativa vel magis devota ordinem successionis, quam copula.

Alternativa postea inter personas honoratas quādo in comitatu re solvatur, & qui sit propriè, ut vocati successione admittantur.

49 Femina quando ad feuda admittuntur, solum masculis non extantibus admittuntur.

50 Cap. 1. §. quin etiam episcopum vel Abb. in usu seu declaratur.

51 Femina, quæ est de descendens, & hæres ultimi vasalli mortui, posset conqueri, & appellare, si dominus feudi, cui esset propter mortem dicti ultimi vasalli feudum apertum, illud alteri concederet, & appellans est audienda, & exaudienda.

52 Argumentum à sufficienti partium enumeratione est validum.

53 Beneficium. l. si. C. de edic. divi Adr. toll. etiam pro rebus feudali-bus dari solet.

54 Hæredibus videlicet scriptis, & institutis in testamento non aboli-to, & sic tanquam hæredibus, non autem succedentibus ab in-vestito.

55 Feudum dignitatis etiam concessum pro hæredibus masculis, & fe-minis, non ex successione, sed ex inuestitura, & pacto ad descen-dentes transit.

Et ad hæredes transit, quia ad hæredes, non autem tanquam hære-des, num. 56.

Secus si pro se, & hæredibus quibuscunque concessum esset, nu. 57.

58 In regno, quod est feudum, descendentes nō succedunt, ut hæredes.

59 Feudum ad descendentes solum hæredes transiens ad eos transit, quia hæredes, & eos esse hæredes primi acceptoris, medianci-bus alijs sufficit, quamvis ultimi non sunt hæredes.

60 Beneficium. l. si. C. de edic. divi Adr. toll. non datur descendens in hæredibus in feudo succedentibus, quia hæredes.

61 Nec datur hæredibus etiā scriptis de locis munitissimis, ut arcibus castris, civitatibus, & fortibus, legitimo extante cōradictore.

62 Possessio castrorum, & locorum munitorum, quando est contro-versia super illis, penes dominum de feudo cognoscentem stare debet, donec contraversia sit finita, & illi est relaxanda, qui in-petitorio obtinebit.

63 Sine litigantes, & loca ipsa sint sub uno, eodemq; domino, & sub una, eademq; iurisdictione unius domini, sive sub diversis domi-nis, & iurisdictionibus.

64 Remedium. c. 1. §. imer filiam si de feu. sit conten. inter do. & agna. in quo femina hæres prius debet in possessionem immitti, quando de feudo est, contentio inter filiam, & agnatum, quod remedium sit, & cia, quando, & ex qua causa detur.

65 Feuda etiam, sicut alia bona hereditaria, veniunt in petitione here-ditatis, & in inter dicto quorum bonorum.

Et quando hoc verum sit nu. 67. 69 & 76.

66 Petitio hereditatis, & interdictum quorum bonorum in pluribus concurrunt, atq; conveniunt, & quæ remedia sint, & quibus, ac contra quos dentur, & nu. 70.

68 Non datur contra dominum, seu contra titulum possidentem.

71 Dominus, & Imperator in feudo alicui concessio titulum respectu directi domini habet, & respectu civilis possessionis cum titulo possidet, secus est respectu utilitatis domini, & naturalis posses-sionis.

72 Petitio hereditatis, & interdictum quorum bonorum dantur ha-benti ius in feudo contra possessorem feudi sine titulo illud deti-nentem, ac etiam contra dominum respectu domini utilis, & naturalis possessionis.

73 Filie, seu femine hæredi ab intestato ius in feudo habenti propter mortem vasalli ab intestato defuncti quod remedium competat etiam contra dominum.

74 Possessio per iudicem ad se advocata sine præiudicio partium liti-gantium quoad partes dicitur vacare.

75 Feudum concessum pro se, & hæredibus, & successoribus suis ma-sculis, & feminis dicitur concessum solum pro descendens, qui sint hæredes & est quid hereditarium.

77 Feudatarius si alium de eodem feudo insecudet, quam possessionem & quod ius transferat, & quod ius apud ipsum remaneat, & si ultimus vasallus moriatur, nullis supstitibus, qui ad illud feudum possit admitti, possessio naturalis, & domini dicti ultimi va-salli cū possessione et dominio cuius dicitur cōsolidari, et nu. 78.

78 Consolidatio de una possessione cum alia quādo, et quomodo fiat.

E P I T O M E.

Feudum concessum pro hæredibus masculis, vel feminis, item cum potestate vendendi, & alienan-di, itē quoad directū dominiū, & p verba donationē impor-

importantia, ad fœminas transit, & in extraneos quoque aliena familia, & domus ex quocunque actu est ultimæ uoluntatis trāferri potest, et in præiudicium defendērium, & agnatorū ius in illo præiudicium.

Et cōcessum pro heredibus, & successoribus masculis, uel fœminis, masculis deficientibus, transire ad fœminas etiam prius propter masculos sapius exclusas, nec illis per factum aliquod aut principis concedentis, aut prædecessorum suorum fuisse præiudicatum, demonstratur.

Interdictum quorū bonorum, & petitionem hereditatis possē heredi ab intestato competere ad feudū naturalem possessionem adipiscendā contra eos, qui nullum ius in feudo habent, ac etiam contra dominū respectu domini utilis, & naturalis possessionis, non autem respectu directi, & ciuili, quando feudum ad heredem ab intestato transit, hic ostenditur.

CONSILIVM LXVII.

IN causa, quam Illustrissima Ducissa Mantuæ habet cum illustri Marchioni Salutiæ, nec non cum excellentissimo Principe Duce Sabaudia sup Marchionatu Montisferrati coram p̄clarissimis Delegatis Cæsareæ Maiestatis, in qua, ut p̄cepī, quāplurimi clarissimi utriusque censuræ doctores, & p̄cipuē hi, qui Ducalis consilij Mantuani regunt habenas, doctissimē, amplissimē que consuluerunt, breuibus uia ueritatis aperire conabor. Quid, ut facilius efficiā, cōsultationē hāc in tria capita partiā, cū refecatis superfluis super tribus principaliter insistentibus esse arbitet, quorū primū est, an p̄ fata domina Ducissa i dicto Marchionatu potiora iura habere dicat, q̄ Marchio Salutiari, secundū est, an ipsa quoque potiora habeat iura, quā dñs Ducissa ante discussionem negotij principalis causam petitorij cōcernētis sit in possessionē dicti Marchionatus immitterēda. ¶ Ad primū redeūdo, dicendū uidet, q̄ illustris Marchio Salutiari sit in dicto Marchionatu p̄ferendus, hēt. n. is concessione Othonis Imperatoris factā Aledramo de domo Saxonia primo Marchioni, à quo ipse Marchio Salutiari descendit: & quāuis collatera les olim usq; ad quartū gradū, & hodie usq; ad septimum, capiēdo gradū secundū ius ciuile, ad antiquū feudū admittantur, tñ descendentes masculi in infinitum, et si essent in centesimo, & ulteriori gradu, uocatur, ut in c. 1. §. hoc quoque, & ibi gl. & doctores q̄ feud. dare poss. & q̄ nō. c. 1. de natura success. feud. & notant scribentes et in c. 1. de feu. marchie, & Bal. in l. si in per sona. C. de fideicommiss. in fin. uerbis: sed Marchio Salutiari est de domo Saxonia, & descendentes per directā lineam descendentiū ab Aledramo, cui primo Marchioni ab Othone Imperatore Marchia Montisferrati in feudū cōcessa fuit, ut ex literis dicti Othonis constare dicitur, ergo Marchioni Salutiari in dicto feudo, fœminis exclusis, ius cōpetere uidetur. Quod aut concessio facta ab Othone ipsi Aledramo fuerit feudalis, nō aut libera, & mera donatio, cōstat primo ex eo, q̄ illa facta fuit ab Imperatore, & de magna parte regni Italici, ut ex literis cōcessionis apparet, ergo in dubio debet cēferri feudalis, non aut libera per tex. in c. 1. §. notādū qui feudū dare possunt. & ibi Andr. de Iser. & hoc, ut per Othonem Imperio minus, q̄ possit, dicatur præiudicatum. Hoc idē arguit illa uerba, & q̄ nullus regni Italici dictū Aledramū, suosque heredes de oib; q̄ supra acquirere poterit, diuēstire præsumat, etiam ex cā, q̄ in præteritum inuestitus non fuisset & c. Nā p̄ hāc uerba inuestire, & diuēstire pertinent propriē ad dominos feudū cōcedentes, & nō ad alios, ut in c. 1. quid sit inuestitura, & in titulo p̄ quos fiat inuestit. p̄ totū, & c. 1. de feu. cogn. p̄ inuesti-

re. n. & diuēstire sunt signa, quibus feudū ab aliis cōtractibus, ut à donationibus, & cōcessionibus alijs. c. per tuas. de donationibus, & p̄p̄ nē discernitur unus actus ab alio l. nō codicilli testamen. §. adeo. insti. de locatio. l. 1. ff. de p̄p̄ uerbis cū similibus. Præterea p̄ feudū esse antiquū illa uerba in concessione apposta, eundem modū cū filiis, & heredibus suis bonisque omnib; p̄nētib; sub Imperiali numinis benedictione protectione recipiens: nā ad dominū feudū tñ superiorē spectat uasallū protegere, sicut eorū in c. 1. an apud iudicē, uel curiam. c. ceterum. c. ex transmissa. c. uerum. de foro cōpeten. l. 1. lud. feud. in 6. col. & hoc idē aperte demonstrat inuestituris factis illis de domo Palæologa, & ex cōcessione, & inuestitura facta Ioāni Mar Montisferrati p̄ Carolū IIII Imperatorem, dicit, Aledramū fuisse primū Marchionē Morati, & p̄ quamuis illa uerba sint enūciatiue, tñ inter oēs probāt in factis antiquissimis, ut doctrina scribētū, & maximē lo. de Imoan. labeo. ff. de aqua plu. aren. qui dicit, q̄ in antiquis, ut in ijs, q̄ excedūt tēpus cētū annorū, adeo plena fide faciendā illa, q̄ regulariter non nocere, nisi qualem qualē fide, & not. per Innoc. quid per uale. & in c. ueniens. de uerb. sig. gelū in l. at qui natura. §. cū me. ff. de negotiis & in l. penult. ff. de cond. institu. l. titius. ff. quipignus, uel hypot. solui. per Baldum, & Salicet. prietatis. C. de proba. Adde q̄ uerba enūciatiue instrumenti saltē semiplenē probāt, & præsumpti faciunt, ut traditur per do. Antonium in c. 1. ab in testa. & in c. illud. in 4. not. de præsumptis antiquissimis id, quod aliās regulariter solent, & fide qualē, & semiplenā facere, facit p̄lidā probationē, ut in locis supra allegatis, & antiquissimis uerbis enūciatiua instrumenti, p̄ se cōcessionis plenā probationem facere possunt. Quare ex uerbis asserat cōcessionis factis, & dictā concessione fuisse feudale. ¶ Sed tñ, his uerbis, dñs sententiā de iure ueriorē esse arbitet, Illustrissima do. Ducissa sit in dicto Marchionatu, excludo præfato Marchione Salutiari, & tñ non potest, quin saltē à tēpore Theodorofuit primus Marchio de domo Palæologa, & Marchionatus fuerit feudum Imperiale, prout patet stat ex ipso nomine Marchie, p̄ quod sonatur, ut in c. 1. de feudo Marchie, & in c. 1. quis dicitur Marchio. Secundo, prout et colligitur ex iuramentis factis de dicto Marchionatu Theodoro, & de decessoribus à diuersis Imperatoribus, & tñ de Carolo Quarto, Vincelao Romanorū Rege, & de Carolo Imperatore, Henrico Romanorū Rege, & Aledramo, nec non à Serenissimo Carolo Quinto Imperatore, qui dictū feudū Marchionatus tanquā feudū rectū, & nobile, & ut gentile rectū, antiquū, & proauitū concesserūt pro heredibus, & successores masculis, uel fœminis, ut in p̄essione Caroli cōtinetur: quo p̄ fit, ut donec masculi de feudo Theodoro extiterunt, ipsis fœminis feudū non fuit apertum, sed tantum masculis deficientibus, ut in c. 1. §. filia. de feu. success. c. 1. in fin. est tex. not. in c. 1. §. filia. de feu. success. c. 1. in fin. quid sit inuestit. c. 1. de eo qui fuit. Abb. in c. dilecti filii. in glo. 3. de arbitris, & tñ feudū possit transire ad fœminas descendentes, si masculi non extantibus, ut qñ fuit concessum, est, non dicitur fœmininū, qm̄ licet fœmininū est, expressio uenire possunt, p̄ alioquin regulatū cundū naturā feudi non admittuntur, enim cō-

ad descendentes feminas, ut ex prædictis colligitur & argumen. l. cum auus. ff. de conditio. & demon. & l. cum acutissimi. C. de fideicom. Et ideo cum Ioan. Guelfi descendentes ab Aledramo ultimus Marchio ex domo Saxonia in eius testamento instituerit heredem Violantem eius sororem non solum in bonis, & hereditate, sed etiam in d. Marchionatu, deinde mortuo dicto Ioane, Manfredus Marchio Salutiarius, qui ex ordinatione d. Ioannis in eius testamento relictus fuerat gubernator status Marchionatus Montis ferrati, misit ad d. Violantem ad accipiendum statum, quæ postea transmisit Teodorum filium suum, qui ex post facto de consensu ipsius Manfredi tam ex compromisso, & laudo ratificato, & emologato per ipsum Manfredum, seu alios de domo Salutiariam, quam etiam ex inuestitura d. Teodoro ab Imperatore de d. Marchionatu facta, ingressus fuit illius possessio nem, & ipse, eiusque successores sapienti à diuersis Imperatoribus de d. Marchionatu inuestiti per longissimum tempus illum tanquam veri, & legitimi Marchiones tenuerunt, & possederunt, sequitur, quod esset si qui adhuc extarent, qui essent descendentes ex d. Aledramo, prout talem se præbuit, & asserit esse modernum Marchio Salutiariam, tamē d. Marchionatus absque dubio spectare debet ad præfatam illius. Do. Ducissam, quæ est ultima de domo Paleologa, quoniam ex potestate vendendi, & alienandi, de qua in concessione Othonis, & ex qua modernus Marchio Salutiarius præbuit ius habere, dictus Marchionatus potuit in alias personas, & alienam familiam, & domū trāferri, etiam cum præiudicio descendentiū dicti Aledrami, ergo magis ad dictum Marchionatum potuit admitti do. Ducissa non exstantibus aliis masculis de domo Paleologa per tex. cū ibi notat. in d. c. i. in fin. si de seu. cōten. sit inter do. & agna. & per Alex. in d. consil. 2. Præterea si potuit ad præiudiciū omnium descendentiū ex Aledramo alienari, ut supra, sequitur etiam, quod ad illorum omnium præiudiciū potuit præscribi, & maxime spatio longissimi temporis annorum centum, ducentorum, & ultra, quia quod est alienabile, est præscriptibile, arg. l. alienationis verbū. ff. de verbo. signi. c. i. §. si quis per 30. si de feudo fuerit contentio inter do. & agna. & dicit Bald. in l. 2. in 3. q. in 4. colum. ff. de rerum diuis. q. eatenus se extendit præscriptio in feudis, & ad illas personas, quatenus, & ad quas se extendit alienatio feudi, sed ex potestate alienandi, vendendi, & disponendi sit præiudiciū omnibus descendentiū illius, qui feudū alienauit, seu donauit, aut reliquit, ut supra, per tex. cum ibi not. in d. c. i. de feudo nō habent. prop. natu. & in d. c. i. in fin. si de seu. cōten. sit inter dominum & agnatos. & ibi omnes feudifera post Bal. & per Alex. in d. consil. 2. ergo idem dicendum est ex præscriptione maxime tanti temporis, de cuius initio memoria in contrarium non existit, quæ habet vim tituli, & concessionis etiam in iis, quibus ius commune resistit, ut in c. i. in fin. & ibi habetur de præscript. in 6. l. hoc iure. §. ductus. ff. de aqua quotid. & astina. c. sup. quibusdā. cū ibi not. per gl. & Doct. de verb. signifi. cū infinitis simil. quæ allegari possent. ¶ Adde, quod concessio, & donatio facta ab Othone Aledramo fuit facta ēr quo ad directū dominiū, & pleno iure, ut inferitur ex illis verbis, ut dicta loca, sicut regni nostri Italici dominio submissa sunt, ita à modo, & antea præfati Aledrami Marchionis dominio subdātur &c. Nā si dominiū appellatione simpliciter, & in dubio venit directum. l. i. ff. si ager vectig. uel emphit. item cū dominiū illud idem fuerit in Aledramum translātū, quod erat in Imperatore cōcedere, inferitur, quod dicitur translātum fuisse directum, & plenū, quod erat penes domi-

ad descendentes feminas, ut ex prædictis colligitur & argumen. l. cum auus. ff. de conditio. & demon. & l. cum acutissimi. C. de fideicom. Et ideo cum Ioan. Guelfi descendentes ab Aledramo ultimus Marchio ex domo Saxonia in eius testamento instituerit heredem Violantem eius sororem non solum in bonis, & hereditate, sed etiam in d. Marchionatu, deinde mortuo dicto Ioane, Manfredus Marchio Salutiarius, qui ex ordinatione d. Ioannis in eius testamento relictus fuerat gubernator status Marchionatus Montis ferrati, misit ad d. Violantem ad accipiendum statum, quæ postea transmisit Teodorum filium suum, qui ex post facto de consensu ipsius Manfredi tam ex compromisso, & laudo ratificato, & emologato per ipsum Manfredum, seu alios de domo Salutiariam, quam etiam ex inuestitura d. Teodoro ab Imperatore de d. Marchionatu facta, ingressus fuit illius possessio nem, & ipse, eiusque successores sapienti à diuersis Imperatoribus de d. Marchionatu inuestiti per longissimum tempus illum tanquam veri, & legitimi Marchiones tenuerunt, & possederunt, sequitur, quod esset si qui adhuc extarent, qui essent descendentes ex d. Aledramo, prout talem se præbuit, & asserit esse modernum Marchio Salutiariam, tamē d. Marchionatus absque dubio spectare debet ad præfatam illius. Do. Ducissam, quæ est ultima de domo Paleologa, quoniam ex potestate vendendi, & alienandi, de qua in concessione Othonis, & ex qua modernus Marchio Salutiarius præbuit ius habere, dictus Marchionatus potuit in alias personas, & alienam familiam, & domū trāferri, etiam cum præiudicio descendentiū dicti Aledrami, ergo magis ad dictum Marchionatum potuit admitti do. Ducissa non exstantibus aliis masculis de domo Paleologa per tex. cū ibi notat. in d. c. i. in fin. si de seu. cōten. sit inter do. & agna. & per Alex. in d. consil. 2. Præterea si potuit ad præiudiciū omnium descendentiū ex Aledramo alienari, ut supra, sequitur etiam, quod ad illorum omnium præiudiciū potuit præscribi, & maxime spatio longissimi temporis annorum centum, ducentorum, & ultra, quia quod est alienabile, est præscriptibile, arg. l. alienationis verbū. ff. de verbo. signi. c. i. §. si quis per 30. si de feudo fuerit contentio inter do. & agna. & dicit Bald. in l. 2. in 3. q. in 4. colum. ff. de rerum diuis. q. eatenus se extendit præscriptio in feudis, & ad illas personas, quatenus, & ad quas se extendit alienatio feudi, sed ex potestate alienandi, vendendi, & disponendi sit præiudiciū omnibus descendentiū illius, qui feudū alienauit, seu donauit, aut reliquit, ut supra, per tex. cum ibi not. in d. c. i. de feudo nō habent. prop. natu. & in d. c. i. in fin. si de seu. cōten. sit inter dominum & agnatos. & ibi omnes feudifera post Bal. & per Alex. in d. consil. 2. ergo idem dicendum est ex præscriptione maxime tanti temporis, de cuius initio memoria in contrarium non existit, quæ habet vim tituli, & concessionis etiam in iis, quibus ius commune resistit, ut in c. i. in fin. & ibi habetur de præscript. in 6. l. hoc iure. §. ductus. ff. de aqua quotid. & astina. c. sup. quibusdā. cū ibi not. per gl. & Doct. de verb. signifi. cū infinitis simil. quæ allegari possent. ¶ Adde, quod concessio, & donatio facta ab Othone Aledramo fuit facta ēr quo ad directū dominiū, & pleno iure, ut inferitur ex illis verbis, ut dicta loca, sicut regni nostri Italici dominio submissa sunt, ita à modo, & antea præfati Aledrami Marchionis dominio subdātur &c. Nā si dominiū appellatione simpliciter, & in dubio venit directum. l. i. ff. si ager vectig. uel emphit. item cū dominiū illud idem fuerit in Aledramum translātū, quod erat in Imperatore cōcedere, inferitur, quod dicitur translātum fuisse directum, & plenū, quod erat penes domi-

- 21 dñm. c. 1. circa si. in quib. cau. a. mitta. seu. Itē illa uerba cōcessit, donauit, atq; largitus est, innuunt pleno iure, & quoad dominiū directū loca fuisse cōcessa, ut sentit Iason in consilio suo 43. in 1. uolu. in primo dubio, & in prælud. feud. in 6. col. ubi dixit, qd ex translatione totius iuris, seu illius iuris, qd concedens habebat, nō dicitur facta concessio in feudum rectum, & verum, sed dicitur translatum verū, & directū dominiū. Sed tñbicumque translātū fuit dominiū directū omneq; ius, quod erat penes cōcedētem, seu quoties data fuit potestas uendendi, & alienandi, tunc & si talis concessio sit feudalis, seu feudum cōtineat, tamen tale feudū dicitur esse franchum, & non habere naturam feudi, ut sentit Bal. in prælud. feud. in 15. col. & traditur per Alex. in d. consil. 2. in fin. uerbis, qd de cuius natura est, ut transeat, seu transire possit ad fœminas, masculis nō extantibus, etiā absque alio pacto, ut supra, ita qd uasallus de illo testari, & disponere valeat quomodo cūque, etiam illud transferendo in extraneos, & in fœminas, etiam cum praiudicio suorū descendētiū masculorū in infinitum, ut latē ponit Corneus in d. consil. 16. maximē in penul. col. & est de mente Alex. in d. consil. 2. & habetur per Roma. in d. singulari 179. & per Bal. in d. l. si plures. in 2. col. & in d. auth. nisi, in 3. col. ergo &c. ¶ Tercio principaliter excluditur præfatus Illustis Marchio Salutarū à dicto Marchionatu Montisferrati, quoniā ad eius fauorem non adducitur, neq; ostenditur aliqua concessio, seu inuestitura, ex qua sibi possit dici ius aliquod debitū, vel acquisitū: nā, ut in puncto præsūponitur, totale fundamentum Marchionis Salutarum cōsistit, & fit in quadam asserta concessione ab Orhone facta Aledramo, quæ si rectē, & diligētē cōsideretur, ex ea nolum ius dicto Marchioni tribuitur, nec acquisitum dici potest, in primis quia de illa legitime non constat, qd si de ea legitime cōstaret, tamē non probatur, qd illa fuerit cōcessio feudalis uerē, seu propriē, sed potius mera, & simplex, ac pura donatio, ut infertur ex uerbo illo cōcedimus, iuxta tex. in l. uxori. §. si cum gl. & ibi Bar. ff. de leg. 3. per Ioan. de Imol. in l. cum p. §. pater pluribus. ff. de legatis 2. l. si in princ. & ibi gl. & Barto. ff. de donat. facit. l. prohibere. §. planē. ff. qd ui, aut clam. & innuitur ex illis uerbis donauit, & largitus est quæ arguunt non esse feudum, sed donationem: ac et quia in incertis, & non certis locus est coniecturis. l. continuus. §. cum ita. ff. de uerbo. obliga. Et hoc idem in fortioribus terminis tenuit clarissimus Iuriscōsul tus Oldradus in consil. suo. 159. incipit. ex presenti themate &c. quem sequitur Albericus in rub. C. de donat. in 2. colum. & illius sententiam sequutus est etiā Iason in d. consil. 45. in 1. uolu. in 1. dubio, quamuis de Oldra. mentionē nō faciat, quod consil. Oldra. refert, & sequitur Alex. etiam in cōsil. 24. in 1. uolu. Preterea & si in dicta donatione, seu concessione Aledramus appelletur Marchio, non tamen appellatur Marchio Montisferrati, sed simpliciter Marchio, & potius demonstrationis gratia, quā dispositiue, ex quibus infertur, qd ex huiusmodi uerbis enunciatuius, & demonstratione prolatis nō probatur, qd ipsi fuerit ius aliquod in d. Marchionatu Montisferrati concessum, nec qd ipsi fuerit dicta Marchia concessa in feudum, quoniā
- 25 fuerba enunciatua maximē demonstrationis gratia prolata non disponūt, nec probant, ut colligit ex iis, quæ uoluit Bart. in l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de uerbo. obligatio. & traditur per Felin. in c. ad audientiam, il 2. de re scriptis. estq; tex. in l. Lucius, & ibi Bar. ff. de alimen. & ciba. lega. l. demonstratio. ff. de conditio. & demonstrat. Sozi. in l. qui Romæ. §. coheredes. ff. de uerborum obligatio. cum similibus infra allegādis. ¶ Rursus & fortius si diligenter inspiciantur uer-

ba d. concessiois ab Orhone factæ, nullo modo paret ipsi Aledramo fuisse concessum Marchionatu Montisferrati, sed solū fuisse ei concessas proprietas, & illa loca tñ de hereditate patris eius acquisitionibus illi aduentia per dñm. Italici regni, uidelicet in comitatu Aquēsi, Saonensi, Montisferrati, Taurinensi, Vercellensi, Astensi, & Cremonensi, tñ ex quibus uerbis aperte colligitur non fuisse concessum Marchionatu Montisferrati, sed proprietas, & loca in illius comitatu adiacentia, & appositā, quæ erant de hereditate, & de acquisitionibus ipsius, ut sonant uerba concessiois, quæ cū cōprehendant loca posita, & tñ in Comitatu Aquēsi, Cremonensi, & Montisferrati, nō dicuntur cōprehendere comitatū ipsius montensem, nec Montisferrati, nec alios comitatū dicta concessioe expressos, sed duntaxat loca adiacentia, quæ sunt de hereditate parentū, & acquisitionibus, tñ quia sub contento nunquam netur continens. l. per seruum. §. 1. cū l. sequenti. vñ, & habitat. l. nunquam. ubi casus. ff. de iur. iur. ergo concessis proprietatibus, & locis exiis in comitatu Montisferrati, non pōt dici concessus, seu Marchionatus Montisferrati. ¶ Præterea cū Marchionatus Montisferrati sonet in dñm, & dicatur feudū imperiale, non pōt dici concessus maximē p hæredibus, & successoribus, nisi expresse hoc dictū fuerit, nec sufficeret, si hoc interpretacione cōtineri diceretur, ut in c. 1. in præsūdo Marchia, uel Comitatus, uel Ducatus. nota. Vnde sequitur, qd ex dicta concessioe Orhō fuit facta pro se, & hæredibus, & aliis nō pōt concessa Marchia Montisferrati, quia uerba non ra, neq; istud importat, ut ex pñtis colligitur

29 tñ qd nō sequitur, qui constitutus fuit marchio loci, ergo concessio fuit feudalis, nā procederet ex ueditione, uel donatione, uel ab alia causa stabiliter colligitur ex iis, qd uoluit Abb. in tem. c. dilecti filii in 3. glo. de arbit. & in c. significat. referrip. arg. c. per uenerabile. qui filij sunt legitimi in c. nouit. de iudic. cū ibi notatis. & tunc in marchionatu masculis nō extantibus, succedit fœminis per Abbatem, & per Bald. in d. l. si C. de suis. & legitimis. & idē quamuis ab Orhone possit dici concessa marchia, seu Aledramus factus marchio, nō infertur, qd ipsi ut uasallo fuerit facta concessio, nec concessio fuerit feudalis per prædicta. ¶ Et sequens cōclusio ad fauorē illustriū do. Ducum, & dñm Marchionē Salutarum, superest, ut ad primo loco in fauorem dicti Marchionis respondemus, & quauis ex pñtis possit aperta respōdēti gi, tñ specialius respondendo, dicimus primū, qd stare per ea, quæ dicta sunt in primo, secūdo, & tertio fundamento, uidelicet qd concessio facta ab Orhō non fuit feudalis. ¶ Secundo responderetur, qd dici feudalis, tñ ex eo, quod feudū fuit franchum concessum cū potestate uendendi, & alienandi, quoad directum dominium, ut dictum est, de iur. res ex Aledramo in infinitum, & cōsequenter modernus Marchio Salutarum, quise de illis descendētiū, esse præterit, quamuis legitime probare nequeat, illo priuari poterunt, potius illud etiā in extraneos alienare familie, & domus ferri non solum ex actū inter uiuos, sed etiam ex ma uoluntate, ut in d. cap. 1. de feud. non habet priam naturam. & in capitulo 1. in fine si de feud. tentio sit inter dominum, & agnatos, & per Aledramum in dicto consil. 2. & per Corneum in consilio 16. prout in casu nostro translātum dictū est. Quare non interest prælati Mar-

chionis Salutaris, cui penitus fuit præiudicatū, & qui nulli potest in d. Marchionatu ius pretendere, velle impetire, quominus præfata Illustrissima do. Ducissa, q̄ est agnata, & hæres Ioannis Georgij vltimi Marchionis Montisferrati, admittatur, nā quo ad eum dicere potest, liberas res habeo. iuxta l. loci corpus. §. pen. ff. si feni vendi. & in l. res alienat. C. de rei vendi. & in c. ex parte. l. i. de rescriptis. Præterea nō obstat, q̄ Ale-
dramus nuncupetur primus Marchio Montisferrati, quia, ut dictū fuit, stant simul, q̄ quis fuerit Marchio, & tū non habuerit Marchiam in feudum, qm̄, ut dicit Abb. in d. dilecti filij. & in d. c. significauit, aliud est, q̄ res, quæ habet dignitatē, veluti regnū, Comitatus, Ducatus, & Marchionatus, sit feudalis, & aliud, q̄ nō sit feudalis, idē est de mente Oldradi in d. cōl. 139. & aliorum, de quibus supra. Nec aduersatur, q̄ cōstet Marchionatum Montisferrati esse feudū, quia in cō-
cessionibus, & inuestituris factis Theodoro, & alijs suis descendentes, a quibus Illustrissima do. Ducis-
sa originem traxit, ac etiam factis ipsi domine Ducis-
sæ, præsupponitur feudum esse, & tanquam feudum diu tenent, & possessum fuisse, ergo feudum cōstet esse ad traditū per Bald. in l. cum de in rem verso. in fi. ff. de viis, per Ang. in l. qui in aliena. §. i. circa princ. ff. de acq. hered. Nā responderetur, q̄ licet Theodorus, & alij sui descendentes potuerint sibi præiudicare in recognoscendo d. Marchionatū in feudum ab Imperatore, iuxta ea, quæ habentur in l. si aliquam rem. ff. de acq. possessio. tamen ex hoc non potest dici acqui-
situm ius aliquod tanquam in re feudali descendenti-
bus malis ex Aleandro, qui sunt de domo Saxo-
nia, & quoniam inducta ad unum effectum non ope-
rantur contrarium, & actus agentium non operatur
vltima eorum intencio. l. legata inutiliter. ff. de adi-
men. lega. c. si de verb. sign. l. non omnis. ff. si certum
petat. c. deinde. 26. dist. c. homines. cum sequen. 22. q. 2. Præterea, si an conduces rem propriam in feudū
sibi præiudicet, non procedit, nisi cum magna distin-
ctione, de qua in d. l. si aliquam rem, & forte posset di-
ci, quod in terminis nostris nisi diu, & per longissi-
mum tempus domus Paleologa dictam Marchiam, &
feudum Imperiale tenuisset, & possideret, sibi non
præiudicaret, ut colligitur ex his, quæ voluit Alex.
in consi. 136. in 1. volum. in fin. verbis: ergo inferitur,
quod ex tali conductione, seu recognitione facta in
feudum minus possit acquiri ius feudale illis, q̄ sunt
de domo Saxonia descendentes ex Aleandro. ¶ Nō
obstat, q̄ in concessione facta Aleandro per Otho-
nem, & in concessione facta Ioanni Marchioni per
Carolū Quintum, seu in concessione facta Theo-
doro narratur, & enunciatiue dicitur, quod Ale-
dramus fuit Marchio, & primus Marchio Montisferra-
ti, quæ uerba enunciatiua in antiquissimis probant,
ut supra. Quia responderi potest, ut iam dictum fuit,
q̄ non sequitur, Aleandrus fuit primus Marchio, ergo
ex causa feudi per prædicta, & maxime ex his, quæ
habentur per Abba. in d. c. dilecti filij. & in d. c. signifi-
cauit. & per Alexan. in d. consi. 136. in penul. colum.
in vers. non obstat etiam &c. Secundo responderetur,
quod licet etiam præsupponeretur esse feudum, ta-
men ex quo data fuit potestas uendendi, & alienan-
di, sequitur, q̄ Ioannes ultimus Marchio de domo
Saxonia donando, seu in ultima uoluntate dispen-
do, potuit præiudicare omnibus descendentes ex
Aleandro in infinitum per ea, quæ supra fuerunt di-
cta. Tertio responderetur, q̄ uerba ista narratiua, &
enunciatiua, q̄ Aleandrus fuerit primus Marchio, pla-
ta in dicta concessione Othonis, necnon in inuestitu-
ra Caroli Quarti, probāt solum inter partes, & perso-
nas in dictis concessionibus descriptas, & quo ad actū,

qui principaliter inter ipsas partes agitur, non autem
quoad aliū actū, p̄ tex. in l. optimā. C. de contrahen. &
cōmitt. stipu. cū glo. in verbo si seruus, dū allegat rex.
in l. cū aliquis. C. de iure deliberan. & ideo si postea de
ipso enuntiato, & narrato contingat principaliter di-
sputari inter alias p̄sonas, seu quoad effectū alterius
actus, tunc illa uerba enūtiatiua sufficienter non pro-
bant illud, quod enuntiatuē, vel narratiuē fuit expref-
sum; ita voluit Innocen. & sequitur do. Ant. in c. illud
de præsumptio. p̄ illum tex. & traditur per Alexā. in d.
consi. 136. in penul. col. l. si. ff. de interrogatio. actio. l.
certū. §. si quis absente. ff. de cōfessis, legitur ēt, & no.
in c. fin. de success. ab intest. cū simil. ad hoc allega. per
Alex. in d. consi. in vers. itē est verum; & hæc sufficiāt
quoad primum dubium. ¶ Deueniendū est modo ad
secundū, an præfata Illustrissima domina Ducissa in
dicto Marchionatu potiora habeat iura, q̄ habeat ex-
cellentissimus Dux Sabaudia, & primo intuitu vide-
tur dicendū, q̄ ipsa domina Ducissa potiora iura non
habeat, quia Ioānes Iacobus Marchio Mōtisferrati,
& filij, & descendentes sui vsq; ad Ioannē Georgium
ut asseritur recognouerunt d. Marchionatū in feudū
à Ducibus Sabaudia, quibus ex donatione acquisitū
fuerat ius. in d. Marchionatu, non solum respectu do-
minij, sed etiā possessionis ex pacto constituti de pos-
sidendo in instrumento donationis appposito, & tū
ipsi Ioānes Iacobus, & alij sciēter hoc fecerint sibi
præiudicare potuerunt, secundum quod habetur in l.
si aliquā cum glo. & ibi Bart. & alij. ff. de acquiren. pos-
sessio. & l. quāuis. §. conductor. & in l. interdū. & in l.
qd̄ meo co. tit. Præterea donatio facta de dicto Mar-
chionatu Duci Sabaudia, & inuestitura deinde facta
à Duce Sabaudia ipsi Ioanni Iacobo, & alijs Marchio-
nibus Montisferrati cōfirmata fuerunt, & approbate
Romanis Imperatoribus, & maxime à Maximiliano
Romanorū Rege, & electo Imperatore, & quæ confir-
mationes cū fuerint ex certa scientia factæ, præiudica-
uerunt dictis Marchionibus Montisferrati, & profue-
runt Duci Sabaudia, per ea, quæ habentur in c. 1. & 2.
de cōfirmatio. utili, uel inutili. & in c. cū accessissent
cum ibi not. extra de cōstit. & ipsi Marchiones Mon-
tisferrati, renūtiando, & donando, & sic faciēdo actū
unum, & plures cōtrarios suis concessionibus, acce-
dente consensu Imperatoris, sibi præiudicauerunt, to-
rumq; ius suū, & priuilegium, quod in dicto Marchio-
nato habuerunt, p̄diderūt. d. c. cū accessissent cum iis,
quæ ponunt glo. & doct. in c. 1. §. qualiter olim pote-
rat feudū alien. ¶ His tamen, & alijs, quæ forte ad fa-
uorem Ducis Sabaudia adduci possent, non obstanti-
bus, cōcludendū est ad fauorem præfate Illustrissime
do. Ducissæ, q̄ ipsa potiora habeat iura in dicto Mar-
chionatu, quam Dux prædictus, & vltra q̄ dici posset
donationes, & confirmationes factas ad fauorem Du-
cis Sabaudia fuisse factas non simpliciter, nec purē,
sed sub conditione, videlicet accedente consensu, &
voluntate Imperiali, alioquin ipso iure nō ualuis-
sent, quia & vasallus feudum vendere, aut donare non po-
test. ut in d. c. 1. §. donare cum ibi not. qualiter olim
poterat feudum aliena. l. 1. C. de fundis patrimoniali-
bus lib. 1. & ibi doct. Bald. in c. 3. §. fin. in vltim. colu.
quæ fuit prima cau. benefi. amitt. & latē reasumit Ias-
on. in l. fin. in penult. colum. C. de iure emphyt. & ul-
tra etiam, quod dici posset illas fuisse reuocatas, an-
nullatas, & cassatas per Federicū Imperatorem, &
consequenter illas nullum effectum fuisse sortitas,
item vltra quod dici posset d. donationem, & confir-
mationes prædictas fuisse factas metu, qui in constan-
tem virū cadere potuisset, & consequenter q̄ illæ in-
ualidæ fuerint, seu saltē reuocabiles, put postea reuo-
cata fuerint per Federicū Imperatōrē, & sic fuerint

Sed in terminis nostris feudū fuit concessum pro masculis, vel feminis, vt in concessione Caroli Quarti continetur, non autem copulatiue, ergo licet semel, & bis sit in masculis exclusa, tñ ob hoc nō debet dici semper exclusa, quinimodō deficientibus masculis admitti debet. ¶ Nec huic obstat id, quod habetur in l. cum quidam. C. de verb. sign. vbi alternatiua posita inter personas honoratas in coniunctā resoluitur, ergo non refert, an copulatiue, an alternatiue, quia si dicitur potest hoc uerum esse in ultimis uoluntatibus, secus in cōtractibus, ut in d. l. cum quidam. in finalibus uerōis, cum ijs, que ibi tenent Bart. & ratio est, quia in cōtractibus magis propriē uerba sunt intelligenda, q̄ in testamentis. I. quicquid astringenda. de verb. oblig. in d. l. in testamentis. de reg. iuris. c. cum dilecti. de donatō. Vel dici potest, & hac forte est firmior respōsio, quod quamuis alternatiua posita inter personas honoratas in coniunctā resoluitur. d. l. cum quidam. tamen quādo sumus in personis, inter quas ratione subiecta materia cadit ordinata successio, & affectio, tunc stat propriē, ut uocati diiunctiue, & successiue admittantur. l. cum pater. §. penultimo. ff. de lega. 2. Bart. in terminis in d. l. cum quidam. Sed fin materia feudali cadit hac ordinata successio, & affectio, ut prius succedant masculi, quā femina, quia illis casibus, quibus admittuntur feminae, admittuntur, masculis non extantibus, ut in d. cap. 1. de eo, qui sibi, & heredibus. & in cap. 1. de feud. femina, vt tradit Bart. in l. iur. iurandi. §. si liberi. ff. de oper. libertorum. ergo si concessum fuerit feudum pro masculis, vel feminis, hac alternatiua uel statit propriē, & ordinem successuum denotabit. ¶ Tertio principi paliter responderi potest textui in d. c. 1. §. quin etiam. qui probat, quod relicto masculino ulterius femina nō admittitur, nā debet intelligi, q̄ ulterius femina nō admittitur, uidelicet extante, & uiuente masculino, sed quod non admittantur, illo mortuo, & deficiente, ille tunc hoc non negat, & ideo poterit admitti mortuo masculino, a quo fuit exclusa, per textum in d. cap. 1. de eo, qui sibi, & heredibus. & ita est de mente domini Prapost. Mediolanen. ibi, & probatur satis bene, per cap. 1. de feud. successione, in principio. iun. d. §. penultim. ubi si feudum fuit concessum pro filiis masculis, & feminis, non admittitur filia femina ad feudum, nisi filiis masculis non extantibus, ergo ipsi non extantibus, & deficientibus debet admitti. ¶ Vel quarto responderi potest, quod femina semel a masculino exclusa semper dicitur exclusa, hoc est, quousque reperiuntur masculi in infinitum, etiā in gradu remotissimo, ut in d. §. quin etiam. iun. d. cap. 1. de eo, qui sibi, & heredibus. ¶ Vltimo potest responderi, quod dato absq̄ ueritatis praiudicio, quod ipsa domina Ducissa perpetuo esset a feudo exclusa propter masculos adeo, quod amplius feudum sibi apertum dici non posset propter mortem masculorum, sed esset apertum domino feudi, vt in d. cap. 1. §. quin etiam. in d. cap. 1. §. profectō. de lege corrad. & in cap. 1. §. penult. de feud. concessione. & consequenter posset ipsa femina dici exclusa a successione feudi, ut non posset admitti ratione inuestiturae, & cōcessionis, seu pacti. d. §. quin etiam. cum simil. tamen non potest dici exclusa a gratia domini, & Imperatoris, cui fuit apertum feudum, quin ipse, omnibus masculis deficientibus, ipsi femina gratiam facere poterit, prout in casu nostro fecit Serenissimus Imperator Carolus Quintus: ad quod faciunt ea, quae habentur in cap. 1. quemadmodum femina. ad feud. admittit. & ibi Doctores communiter Prapost. & alij. ¶ Quinimodō ipsa femina, quae est de descendētibus, & haeres uulgaris, posset conqueri, si dominus feudi il-

lud alteri concederet, & ab huiusmodi cōcessione appellare, & appellans esset audienda, & exaudienda p̄ textum cum ibi nor. in l. 2. §. permittitur. ff. de aqua quotid. & aesti. & ibi Bart. & plenē traditur per Alex. in l. si mihi, & titio. post Bart. ff. de verb. oblig. cum infinitis, quae ad propositum referre possem, quae aliās cōsulendo pro confirmatione huius opinionis, quae est uerior, & magis cōis, deduxi. Et sic ex praedictis cōcluditur, q̄ Illustrissima do. Ducissa in dicto marchionatu, & feudo Montisferrati habet longē firmiora, & potiora iura, q̄ habeat dictus Dux Sabaudie, cui profectō nullum ius cōpetit, nō obstantibus deductis supra in principio huius dubij, & aliis etiam, quae primis oculis se offerre possent, quibus ex praedictis iudicio omnium solutio dari, & colligi posset. ¶ Expedito hoc secundo dubio, quod profectō, ueritate attenta, parū in se dubitationis continet, est ad tertium deueniendū, an Illustrissima do. Ducissa ante oīa, & prius sit immittenda in possessionē, & an sibi, vel aduersarijs sit possessio relaxanda, & arguēdo a sufficienti partium enumeratione, quod argumētum est ualidum, iuxta l. obligationum ferē. §. placet. ff. de actio. & obligat. c. cum dilectus. & ibi Abb. de iure patronatus. c. per uenerabilem. qui fil. sint legitimi. cum simil. uidetur dicendum, q̄ ipsi do. Ducissa non sit possessio relaxanda, nec ipsa sit in possessionē dicti marchionatus immittenda, quia aut volumus dicere, q̄ ipsa sit immittenda ex beneficio l. fin. C. de edicto diui Adria. tollen. quod solet dari etiam pro rebus feudalibus, ut uoluit Ioan. And. in additio. ad Specul. in tit. de testament. in §. penult. & refert, ac sequitur Alex. in d. l. fin. in ult. col. & ibi Moderni, & hoc est multiplici respectu falsum, primo quia si illud non datur, nisi haeredibus scriptis, & institutis in testamento non abolito, nec cancellato, non autem succedentibus ab intestato. d. l. fin. & ibi gl. Bar. & communiter Doct. & hoc idem uoluit do. Andr. de Iser. in c. 1. §. inter filiam, ac etiam in princ. & ibi Bal. & alij expressē, si de feu. sue. cōten. inter dominum, & agnatum. & habetur per Bald. in c. 1. de controuer. inter masculum, & femina. quod ita etiam confirmari potest: nam si feudum dignitatis ē concessum pro haeredibus, & successoribus masculis, & feminis transit ad descendentes non ex successione, sed ex inuestitura, & pacto, & sic ex beneficio domini concedentis, quia in feudis habentibus dignitatē, cuiusmodi sunt Ducatus, Comitatus, & Marchionatus, nō datur successio haereditaria, ut in c. 1. de feudo marchia. & ibi Prapost. Mediolanen. in 1. col. text. est. & ibi Bal. in c. 1. §. hoc quoque. in 3. col. de success. feu. & in c. 1. in 2. col. de eo, qui sibi, & haeredibus. & in c. 1. an agna. uel filius, & ideo feudum dignitatis trāsire dicitur ad heredes, & quia heredes, non autem ad eos, tanquam ad haeredes, ut est de mēte Bart. & Alex. in 4. & 6. col. in l. quia perinde. & in l. si patroni. ff. ad trebel. & facit quod uoluit Bart. in l. 2. in 33. quest. cum sequen. ff. de rerum diuif. & in l. cum uirū. C. de fideicom. vbi si uult tale feudū trāsire ad haeredes, vt haeredes, quando esset concessum pro se, & haeredibus quibuscunque, secus ergo, si pro haeredibus simpliciter. arg. c. 1. de feudo nō habent. prop. natu. Cyn. in l. liberti. C. de oper. libert. & faciunt, quae habentur per Bar. in l. item uidendum. in fin. ff. de peti. haere. post glo. & Bal. in d. l. 2. in 45. q. & optimē ad propositum facit id, quod uoluit Paul. de Cast. in auth. post fratres. la. 2. C. de legit. haere. qui dixit, quod tñ regnū est feudum, tunc descendentes, qui sunt heredes, succedunt in regno, non ut haeredes, & facit ēd dictum consi. collegij nostri Bonon. positū inter consi. do. Fran. Cur. in cōf. 50. & consi. 16. Philip. Coraei in 1. vol. Nā si feudum, quod transit ad descendentes solū haeredes, transit ad

quia hæredes, non autē vt hæredes: & ideo sufficit, q̄
sint hæredes primi acceptoris, mediantibus aliis prio-
ribus hæredibus, etiā si non essent hæredes ultimi, vt
in c. 1. & ibi Doct. an agn. vel filius, & est de mēte Bar.
in l. si patrem in fine, & ibi Alex. & in d. l. quia perinde
ad trebellian. & traditur per feudistas, maxime p̄ Præ-
posit. Mediolanen. in d. c. 1. in 1. & in 7. col. ibi quæro,
an filius. l. ex facto. in fi. & ibi glo. & Doct. ff. ad trebel-
lianum, & per canonistas cōiter, ut p̄ Abbate, & Mo-
dernos in c. in præsentia. extra de probationibus. c. 1.
in fi. cum glo. de alienatio. feud. Sed ¶ beneficium d. l.
60 fi. C. de edicto diui adria. tollen. datur solū hæredibus
scriptis, & ipsis tanquā hæredibus, non autē, quia hære-
des, ut in d. l. fi. & ibi omnes, ergo non datur descendē-
tibus hæredibus, qui in feudo dignitatis succedūt, cū
ipsi dicantur admitti, quia hæredes, non autē tanquā
61 hæredes, vt supra. Præterea ¶ beneficium d. l. fi. quādo
extat legitimus contradicitor, nō datur hæredi etiam
scripto de locis munitissimis, ut de arcibus, castris, ci-
uitatibus, & fortificijs, quorum recuperatio, seu exe-
cutionis facilis nō esset, sed prius cognoscendū est sup
petitorio tantum, ut concludunt Doctores maxime
Paul. de Cast. & Moderni per bona iura. in d. l. fi. & in
l. naturaliter. §. nihil cōmune. ff. de acq. poss. ff. Sed in
dicto marchionatu extat ciuitates, castra, arces, forti-
lita, & loca munitissima, ergo illius nō erit alieni ex
litigantibus danda tenura, seu possessio ex beneficio.
d. l. fi. ¶ Sed interim possessio penes dominum cogno-
62 scentē de feudo stare debet, donec controuersia sup
feudo fuerit finita, & illi erit relaxanda, qui in petito-
rio obtinebit argumento eorū, quæ habetur per Bar.
& alios in l. acquissimum. ff. de vñfruct. per Bald. in d.
l. fi. in 1. & 2. col. & ibi Alex. & Moderni. C. de edicto
63 diui adria. tollen. Nec ¶ videtur procedere quædā re-
strictio, & declaratio tradita per Gulielmum de Cu-
neo, & Cyn. in additio. in l. 2. ff. qui satisda. cogam. in
princ. quos sequi videtur Ang. ibi, dicentes proximē
dicta procedere, q̄n litigantes, & aduersarij, & loca ip-
sa non essent sub uno, eodēq; domino, nec sub una,
eademq; iurisdictione unius Principis, sed sub diuer-
sis dominis, & diuersis iurisdictionibus: scilicet si sub
uno solo domino, & principe, per quē cogi posset il-
le, qui fuisset immixtus. Qm̄ contrarium indistinctē
tenent Doctores, & magis cōiter, videlicet Bar. Salic.
Paul. de Cast. do. Alex. & alij in d. l. 2. in princ. ut non
sit differentia, an litigantes, seu aduersarij sint eiusdē
fori, seu sub uno, eodēq; domino, & principe, an ue-
rō sub diuersis, & q̄ Doct. ita cōiter teneant, attesta-
64 tur Alex. in d. l. 2. ¶ Aut uolumus dicere, ¶ q̄ ipsa do.
Ducissa sit immittenda in possessionē, seu possessio il-
li sit relaxanda ex remedio. c. 1. §. inter filiam si de feu-
do sit conten. inter dominū, & agnatum, ubi si de feu-
do sit contentio inter filiā, & agnatum, femina hæres
prius debet in possessionem immitti, reſeruato iure
proprietas feudi, quod remedium d. c. 1. §. inter filiā
dicitur esse remedium conditionis ex lege, seu offi-
cium iudicis, ut ibi habetur. & clarius per Bald. in d.
c. 1. in 1. col. de controuersia inter masculum, & femi-
nam, & datur femine, siue sit hæres ex testamēto, siue
ab intestato, cum ille tex. in d. §. inter filiam simplici-
ter, & indistinctē loquatur, & ita alijs conclusum fuit
per plures Doctores, quos refert Brunus in suo consi-
lio primo, & hoc idē dicit Bald. in d. c. 1. quem sequun-
tur Præposit. & alij Doct. Et adhuc dicendū videtur,
ipsi do. Ducissæ nullo modo competere, neque dari
hoc remedium, seu cōditionē ex lege. d. c. 1. §. inter
filiam, tum quia datur filiæ hæredi ultimi vassalli dece-
dentis, & non femine collateralis, & extraneæ, cū illud
detur ratione ſuitatis, in qua filia succedit, nā sicut be-
neficium. l. fi. C. de edicto diui adriani tollēdo datur

ratione ſucceſſionis hereditaria: ex testamēto
illud, quod datur per d. c. 1. §. inter filiam, &
tione ſuitatis, ut in d. c. 1. cum glo. prima, & ibi
terminis, & Andr. de Iſernia, & clarius do. per
Mediolanen. post Baldum, qui in indiuiduo
minat in c. 1. in princip. de controuersia inter
mā, & feminam, ergo ſequitur, q̄ illud reme-
inter filiam in caſu noſtro non poterit do. petere,
petere, & minus ipſi Illuſtriſſimo Duci Sabo-
terea illud remedium datur, q̄n eſſet quæſi-
minā, & agnatū, an ſit feudum, uel alodium
femina diceret eſſe alodium, & agnatus ſeu
eſt ibi tex. in d. §. inter filiam. & in d. c. cum
trouersia inter masculū, & feminam. & ibi
poſit. & alij feudista omnes. Quapropter ſi
bium, an ſit feudū, tunc illud poſſeſſorium
femina hæredi, ut ibi præſupponunt Bald. &
in caſu noſtro nō eſt huiusmodi quæſtio, nec
bium uertitur, quia ab utraq; parte præſuppo-
ſe feudum, ergo & c. Præterea quando etiā eſt
hoſio, & dubium, an eſſet feudū, uel alodium,
hoc eſt ſtatim, & illico conſtare poſſet eſſe
eſſet locus dicto poſſeſſorio, quod de iure ipſi
datur, vt in terminis uoluit Bal. And. de Iſer-
& omnes alij in d. c. 1. §. inter filiam, & facit
betur poſt glo. in l. 2. C. de edicto diui adria.
Bald. Bart. Salic. Alex. Paul. de Caſtr. & alios.
minis noſtris hodie conſtat marchionatū
ex confeſſione utriuſque partis aſſerentis eſſe
quia partes agunt ad illud, vt ad feudum im-
prouit ex inueſtituris, & iuribus ipſarum pro-
paret, ergo nullo modo poſſumus dicere, q̄
Ducisſæ illud remediū poſſeſſorium cōpetat
uolumus dicere, q̄ contra poſſeſſores ipſa
ſa poſſit agere petitione hereditatis, vel in
quorum bonorum, quod eſt poſſeſſorium ad-
65 da, & iſto modo poſſeſſionē acquirere, quā
etiā ueniunt, ſicut alia bona hereditaria
ne hereditatis, quæ eſt iudicium uniuerſale,
in interdicto quorum bonorum, ut uoluit glo.
laris in litem uidendum, in fi. ff. de petito.
66 tis ijs, quæ habentur, & not. in l. 1. C. quorum
rum, & in l. 1. ff. eo. tit. cum ſimil. ¶ conueniunt
in pluribus petitione hereditatis, & interdico
bonorum, ut habetur in d. l. 1. ff. quorum bono-
in d. l. 1. ubi Bart. & in l. 2. & 3. C. eo. tit. nō
eſt uniuerſale, ſeu generale, item utriusque
redi tam ab inteſtato, quā ex teſtamento, ut
& 2. ff. de petito. hereditatis. l. 1. ff. quorum bono-
& ibi Bart. in fi. l. 2. & 3. C. eo. tit. item utriusque
¶ poſſeſſores bonorum hereditarium, ut in
lariter cum ſequentibus. ff. de petito. hereditatis.
ff. & C. quorum bonorum, utriusque; etiā nō datur
rulo poſſidentem, vt not. in l. 1. ff. quorum bono-
& habetur per Bart. in d. l. 1. in fi. C. eo. tit. & ibi
petito hereditatis datur ¶ poſſeſſorem, & hoc
adipiſci poteſt poſſeſſio bonorum feudalium
nō hereditarium per glo. in litem uidendum
fi. ita etiā interdico quorum bonorum ad-
ſcendam poſſeſſionem feudalium bonorum
re poteſt. Sed rectius conſiderando, iſtud etiam
67 ueniunt in petitione hereditatis, quando nō
hereditaria, ut uoluit Bar. in d. l. item uidendum
q̄quid dixerit glo. ibi. & ita refert tenuit
buſdam addit. ius, facit et id, quod conſultat
refert Bar. Si ergo nō uenit feudū, quod non
hereditarium in peti. here. ſequitur, q̄ etiam
uenire in iudicio quorū bonorū per prædicta
ſatis uergeti ratione confirmatur. nam hec

fini marchionis fuit ipso iure cū ciuili consolidata, per Baldum in l. 2. in 46. quæst. ff. de rerum diuisione. l. inde veritas. §. penult. ff. de usufructu. accrescē. Abb. in c. cum uenissent. in 2. notab. de restitutione. spoliato. n. sic. et contra, ut in l. sed si nolit. cum fin. l. praceden. ff. de acq. poss. & infra dicitur, sequitur, q̄ contra ipsum Imperatorem, & p̄r cōtra illum, qui eius nomine possidet, hæc remedia, uidelicet petitio hæreditatis, & quorū bonorum cōpetere nequeunt, qm̄ i. l. non dantur p̄ dominum, seu contra titulo possidētē, ut uoluit Bar. in d. l. 1. in fin. C. quorum bonorū. & est text. in l. hæreditatem. C. in quibus causis cessat longi tēpo. p̄scriptio. l. 2. l. hæreditas. C. de petitio. hæredi. & per hæc fundamenta similiter, ac ē magis aduersarij, uidelicet Illustrissimus Dux Sabaudia, & Illustris Marchio Salutiarij excluduntur. ¶ Ceterum his omnibus minime obstantibus, contrariū in puncto iuris sublineri potest, q̄ ipsi do. Ducissa cōpetat petitio hæreditatis, & interdictū quorū bonorum p̄ possessionē dicti feudi, quia p̄ et si petitio hæreditatis, & p̄r etiam interdictū quorū bonorum pro bonis feudalis non detur hæredi p̄ agnatū, seu alium habentem ius in feudo ratione feudi, per Bar. in d. l. i. tē uidendum. in fi. quando feudum non est merè hæreditarium, tamen benè datur contra illū, qui nullū ius habet in feudo, ut singulariter declarat Bar. in l. si patroni in fin. ubi q̄ refert, & sequitur Alex. in 4. & 6. col. ff. ad trebellia. & ratio est, q̄ quia hæc remedia contra eos dantur, qui nullo titulo possident, seu contra illos, quorum titulus redactus fuerit ad non titulum, ut est text. & ibi glo. Bar. Bal. Salic. & omnes in l. 1. C. de officio. testamen. l. nec ullam. §. omnibus. ff. de petitio. hæredita. Sed Dux Sabaudia, & Marchio Salutiarij nullū habent ius, nec titulum in dicto feudo Montisferrati, uel saltē eorum titulus fuit ad non titulum redactus, & Illustrissima domina Ducissa nullū ius habet, ut latius probatum, & ostensum fuit in primo, & secundo dubio, ergo &c. Præterea q̄ quāuis dominus, hoc est Imperator, dicatur habere titulum respectu directi dominij, ac et ciuili possessionis, q̄a quoad ciuilem possessionē dicitur cum titulo possidere tanquam dominus, & pro suo, ut in c. 1. in fin. in quibus causis seu amitta. Moder. in rubrica. & in l. 1. C. de iure emphyteo. glo. in l. 3. §. ex contrario. ff. de acq. poss. & in l. si ut certo. §. si duobus vehiculum. ff. de comoda. tamen respectu utilis dominij, & naturalis possessionis dominus nō dicitur iuste, nec cum titulo possidere, sed sine titulo, quia titulus utilis dominij est, & esse debet penes feudatariū, & descendētes uocatos ex inuestitura, & concessione facta, & nō penes dominū, ut in d. c. 1. in fin. in quibus causis seu amitta. ubi casus. & in glossis supra allegatis. & hoc est iuris notissimū. per doctores in c. 1. in princip. si de seu sit controuer. & in d. c. 1. de controuer. feudi inter masculum, & foeminam, ergo respectu utilis dominij, & naturalis possessionis, de quibus disputatur, ipse dominus Imperator, seu eius nomine tenens nō potest dici naturaliter cū titulo possidere, sed sine titulo. Quare p̄ quoad adipiscendā naturalē possessionē ipsi do. Ducissa possunt cōpetere interdictū quorū bonorū, & petitio hæreditatis, quæ dantur p̄ feudū possidētē, qui sine titulo dicitur feudum detinere, & naturaliter possidere: non possent tamen hæc remedia cōpetere p̄ dominū feudi respectu ciuili possessionis, quia tunc dicerentur dari p̄ titulo possidentē, qm̄ dominus feudi iuste, & cum titulo ciuilitate rē feudalem possidet respectu directi dominij, ut supra, & hoc uidetur ad propositū esse firmum, & reale fundamentum: & q̄ ipsi filia, seu foemina hæredi ab intestato, cui non potest beneficium. l. fi. C. de edicto diui

adria. tollen. competere, detur etiam contra dominū interdictū quorū bonorū ad adipiscendā possessionē naturalem p̄ omnes possēdores, qui respectu utilis dominij non possident, & sic sine titulo, uolunt And. de lser. Præpos. & alij in d. c. 1. in prin. ubi est text. not. q̄ habens ius in feudo constitui debet in possessione feudi etiam p̄ dominum se opponentem. & est bonus text. in d. c. 1. de controuer. inter masculū, & foeminam. cum ibi not. Præterea qm̄ possessio naturalis per mortē uasalli, qui ab intestato decessit, uacat, tūc foemina, seu filia prius immitti debet in possessionē non ex beneficio. d. l. fi. C. de edicto diui adria. tollen. quia, ut dictum fuit, sumus ab intestato, ut in c. 1. de successio. seu. sed ex officio iudicis, ut in d. c. 1. cū glo. de cōtentione inter masculum, & foeminā. & ibi Bal. in 1. col. in vers. quero. si possessio uacat &c. Sed in casu nostro possessio dicitur uacare, seu pro uacanti habetur, q̄ qm̄ licet Imperator, & sic dominus aduocauerit ad se possessionē, tamē illā aduocauit absq̄: p̄iudicio partium, & litigantiū, ut eā relaxet illi, cui de iure &c. quo casu habetur perinde, ac si quoad partes uacaret, per Bartolum in l. æquissimum. ff. de usufructu. & ibi Alex. in apostil. Specula. in titu. de petitorio, & possess. in princ. in vlt. col. Areti. in c. in p̄sentia. in 6. col. de probationibus. Bald. in l. fin. ff. ubi pupill. educta. debeat. & in l. 1. C. de prohibita sequestra. ergo &c. ¶ Rursus tenendo opinionem illā, quæ fortē est magis cōmunis, q̄ p̄ feudū concessum pro se, & hæredibus, & successoribus suis masculis, & foeminis dicatur concessum solum pro descendentes, attenda natura feudi, q̄ est, ut solū ad descendentes transeat iuxta. c. 1. de feudi successione. Abb. & cōiter alij in c. in p̄sentia. de probatio. & i. c. 1. de feudo marchia. qui descendentes ita demū admittantur, & succedere possint, si sint hæredes, & non aliter, ut habetur in l. ex facto. in fin. ff. ad trebell. & per canonistas cōiter in d. c. in p̄sentia. & per legistas in l. etiam. & ibi Alex. ff. solut. matri. Imol. & Alex. in l. quod dicitur. ff. de verbo. oblig. in l. ut iurifuradi. §. si liberi. ubi Bar. & Alex. ff. de oper. libert. & in l. liberti. C. eo. tit. Bal. in d. l. 2. de rerum diuisione in 3. q. cum sequen. & in 48. q. c. 1. & ibi Doct. de eo, qui sibi, & hære. & c. 1. an agna. vel filius, & p̄r tenendo, q̄ quando est facta mentio de hæredibus, feudū dicatur esse quid hæreditarium, ex quo non possunt admitti, nisi descendentes, qui sint hæredes, ut habetur per Alex. post Bar. in d. l. ex facto. in fi. & in l. si patroni. ff. ad trebell. sequitur, q̄ tunc ipse hæres, qui ultimo uasallo succedit, potest possessionem adipisci per petitionē hæreditatis, seu per interdictū quorū bonorū, qd̄ in hoc petitioni hæreditatis equiparatur, ut dictum fuit, t̄nam licet dubium sit, an feudum ueniat in petitione hæreditatis, & cōsequenter etiam in interdicto quorū bonorū, qm̄ feudū non est hæreditarium, ut quia non sit concessum pro hæredibus, sed simpliciter pro filiis, qm̄ aliqui, ut glo. in d. l. item uidendum. in fi. tenent, q̄ sic, & aliqui, ut Bart. Dyn. & alij in d. §. si. contrarium tenent, tamen qm̄ certū est feudum esse hæreditarium, ut quia nō transeat, nisi ad hæredes, tunc de eo indicatur, ut de aliis bonis hæreditariis, ad tradita per Alex. in d. l. si patroni. & in locis supra allegatis, & cōsequenter tunc uenit in petitione hæreditatis, & sic etiam in interdicto quorū bonorū, ut est de mente glo. à fortiori in d. l. item ueniunt. §. fi. & ibi Bar. & alij. & per Alex. in d. l. si patroni. sed in terminis nostris feudū fuit cōcessum pro se, & hæredibus masculis, uel foeminis, ergo ipsi do. Ducissa, quæ est hæres ultimi Marchionis, hoc est Ioannis Georgij, ultra petitionē hæreditatis poterit cōpetere interdictū quorū bonorū pro adipiscenda possessione dicti feudi, & ad effectum, ut in illius possessione

nem immittatur, & sibi possessio relaxetur. ¶ Nō obstat modo, si pro Ducē Sabaudia adduceretur, q̄ ipsi possessio sit relaxanda, qm̄ reperitur dictū feudū fuisse donatū suis prædecessoribus per Ioannē Jacobum Marchionē Montisferrati, & filios cū pacto constituti de possidēdo in forma, cuius pacti vigore tūc Dux Sabaudia donatarius mediantibus suis procuratoribus actuale, & corporale possessionē dicti feudi fuerit adeptus, per ea, quæ habentur in d.l. quod meo. & in l. interdū. in fi. & in l. quamuis. si conductor. ff. de acq. poss. & in l. quedam mulier. ff. de rei vendi. & per Bar. in l. ab emptione. ff. de pactis. cū fi. Vnde quāvis dici posset donationē illā non valuisse per ea, quæ supra in secundo dubio dicta fuerunt, tñ ex tali donatione, talisq̄ p̄dicto nullo, & inualido benè potuit mediāte actu corporali acquiri possessio ipsi donatario, suisq̄ hæredibus, & successoribus, per tex. in l. i. §. si uir uxori. & ibi Bar. & Docto. ff. de acq. poss. ¶ Deinde cū Dux Sabaudia in feudū concesserit dicto Ioan. Jacobo, & successoribus dictū Marchionatū, & feudū, prout de iure licitū est habenti feudū dare alteri in feudū, ut habetur in c. i. §. profectō. de l. Corradi. Roma. in singulari suo 454. cū fi. sequitur, q̄ mortuis omnibus illis, qui sunt de domo dicti Ioan. Jacobi Marchionis, & ultimo loco mortuo Ioan. Georgio Marchione, nullis superstitibus masculis descendētibz, seu collateralibus, illa possessio naturalis, quæ erat apud ipsos Marchiones Montisferrati, & p̄nt illa, quæ erat penes ipsum Ioannem Georgium ultimū Marchionē, debet ipso iure dici consolidata cum possessione ciuili, quæ apud Ducē Sabaudia in feudantē remansit, per ea, q̄ in terminis uoluit Bal. in d.l. 2. in 46. q. in 5. col. ff. de rerum diuif. & faciunt, quæ habentur per Abb. in c. cū uenissent. in 2. not. in 2. col. de restitut. spolia. per Bar. in l. ex affe. in fi. ff. ad trebell. l. si id, quod. ff. de acq. poss. & consequenter cum possessio dicti feudi fuerit per Imperatorē aduocata absq̄ præiudicio partiū, sequitur, q̄ illam debet restituere, & relaxare ipsi Duci Sabaudia per ea, quæ habentur per Paul. de Cast. in consil. 3. in 2. volu. per Alex. in d.l. æquissimum. ff. de usufructu. in apostil. ad Barto. per Specul. in d. titu. de petitorio, & possess. in §. i. seu in princ. in vlt. col. & p̄ Areti. in d. c. in præsentia. in 5. col. Nam huic fundamēto, quod prima facie multū uidetur facere pro Illustriss. Ducē Sabaudia, potest responderi, nullam posse dici in casu nostro factam consolidationē possessionis ad fauorem ipsius Ducis Sabaudia, quoniam ¶ consolidatio, quæ sit de una possessione cum alia, sit, quando possessio naturalis unius, ut usufructuarij, seu feudatarij unitur, & cōsolidatur cum possessione ciuili, & sic qm̄ sit consolidatio, & unio unius possessionis unius speciei cū alia possessione alterius speciei, ad tradita per Bald. in d.l. 2. in 46. q. per Abb. in d. c. cū uenissent. per Bald. in d.l. ex affe. & in l. si id, quod. & in l. clām. in fi. cum l. sequenti. ff. de acq. poss. & argumento l. idem Neratius. §. penul. ff. de usufructu. accretionē. Sed in terminis nostris non potest ullo modo dici facta huiusmodi consolidatio ad fauorē do. Ducis Sabaudia, ergo fundamētū corruit. Quod autē non possit dici facta aliqua consolidatio, demonstratur, quia per donationē dicti feudi per Marchiones Montisferrati seu datarios Imperatoris factā tunc Duci Sabaudia non potuit tam per uerā traditionem, q̄ per fictā transferri nisi naturalis possessio, & non ciuili, qm̄ sola naturalis erat penes ipsos, & nemo potest plus iuris transferre in alium, quā apud ipsum fuerit. l. nemo. de regul. iur. Item ciuili erat penes dominū, & Imperatorē iuxta ea, quæ habentur in d. c. i. in fi. in quibus cau. seu. amitta. & per glo. in d.l. 3. §. ex contrario. & in d.l. si ut certo. §. si duobus vehiculum. cum simil. Vnde

postea Dux Sabaudia inuestiēdo, & concedēdo feudum d. Marchionatū sibi donatum ipsi Ioan. Jacobo, & successoribus suis, transiit possessio naturalis, quā habebat, in d. Ioan. Jacobo, & aliorum chiones successores, & ideō sequitur, q̄ penes Ducem Sabaudia nulla remansit possessio naturalis, qm̄ qui habet solā naturāle, ut est feudatarius, inuestiat, seu se constituat pro alio possidēdo eam in illum transferre taliter, q̄ nulla apud remaneat, per Bart. & Alex. in d.l. interdū. in l. quod meo. in princ. ff. de acq. poss. ergo mortuo Marchione Montisferrati, non potest dici aliqua consolidatio possessionis naturalis, quæ sum erat, & possessio, quā Dux Sabaudia in cū nullā possessionē naturāle, seu ciuilem, nec habere posset, ut supra. Quo fit, vt dici ne ipsi Duci Sabaudia sit relaxanda possessio dicti iurte alicuius consolidationis, cum si nullo possideret, nidelicet non naturaliter, quia illi dando Io. Jacobo, & suos successores, in illorū lit, nec ciuilitate, quia ciuili est, & semper fuit dominū, hoc est Imperatorē, ergo præfatus Sabaudia se fundare non potest in aliqua consolidatione, quæ nec respectu possessionis, nec respectu minij potuit fieri, cū apud eū non esset ciuili possessio, nec directū dominium, cū quibus possit consolidatio, ex quo illa erant, & remanserunt apud Imperatorē per prædicta, & arg. d. l. idē. Nec cum si. & ideō inferitur, q̄ si dici potest facta consolidatio utilis dominij, & naturalis possessionis mi Marchionis Montisferrati cum aliquo dō, & cū aliqua possessione, illa dicitur facta cū dominio, & cū possessione ciuili dicti feudi, apud Imperatorē per prædicta, & p̄nt ipse Imperator est dominus, & tanquā dominus cognoscet, ad quē spectare potest feudū, & eius possessio ta tex. in c. uerum. de iudi. & in c. ex transmissi. uerum. de foro competen. retenta sibi possessione uili, relaxare debet naturāle possessionē, qui in feudo iura meliora, & potiora habet, & possessionem debet aduocauerit abiq̄ præiudicium ad effectū, ut illam relaxet ei, cui de iure relaxanda, & cōsequenter habenti iura potiora, & cōsequenter per ea, quæ uoluit Pau. de Cast. in d. c. in præsentia. in 5. col. de probat. l. ordinarij. C. de rei uendi. Sed Illustriss. Dux debet meliora, & potiora iura, quā aduersarij, si est relaxanda, & ita dico, & concludo, saluē semper iudicio præclarissimorum, & Illustriss. minorum iudicare debentium. Laus Deo.

S V M M A E.

- In succedendo filij fratris locum patris sui substituuntur, ut simul cum patruo possint admitti.
- Et quando hoc uerum sit. nu. 33.
- Et filij fratris simul cum patruo admittuntur, etiam in iure feudi, quando plures uocati sunt per nomen collectivum importare plures personas, & gradus.
- Et quomodo hoc uerum sit. nu. 34. 35. 36. & 37.
- Idem, quando feudum est quid hereditarium, & quando feudum est quid hereditaria tractatus.
- Idem, quando de successione legali hereditaria tractatus.
- In successione alterius, quā ascendētis, seu patris, qui admittuntur, in capita, & non in stirpes admittuntur, nisi in pari gradu esse censerentur. Quod procedit etiam in successione feudi.
- In materia feudali statum iuri communi in eo, quod pertinet ad consuetudines feudorum dispositum non reperitur.
- In successione feudi succeditur primo conditio, & reprobatur. nu. 10. & 35.